

III. Probl. Arithmeticum.

Quid sentiendum de Regula Falsi, in qua ex binorum falsorum numerorum suppositione elicitur verus quæsitus?

Mira alicui apparere possit inventio quæsitæ per Reg. Falsi, eaq̃, vel ipsis falsis hypothesebus quâ talibus, sicut in Dialecticis ex merè falsis verum potest colligi; vel certè fortuna benignitati ascribenda.

Verum enim verò nullus hic fortuna locus, nullus falsitati hypotheseum: sed proditur numerus ignotus ob legitimam & necessariam proportionem, quæ ipsi cum hypothesebus & erroribus intercedit. Sunt autem plures modi procedendi, quorum duo potissimum universales sunt. Alterum exponit Pitiscus in appendice 5. lib. sue Trigonom. ut satis perspicuè, ita satis quoq̃, prolixè. Alterum modum operandi nos exhibemus, unâ operâ, (ut compendium verborum faciamus) in exemplo quodam præter explanationem terminorum necessariorum etiam causam operandi, quam fieri potest clarissimè, ostensuri.

Interrogat quidam, quota hora inchoari soleant disputationes Philosophicæ in Acad. Lips. Respondet alter: si dimidium horarum, quibus finis imponi solet ejusmodi disputationi, addideris dimidio durationis, cognosces initium. Durat autem ut plurimum 4. horas.

Fingentes nunc, q. nobis ignotum sit id, quod queritur, supponamus pro prima hypothese finem disputationis esse horam 10. antemerid. Huius dimidium, (5.) cum dimidio durationis (2.) facit 7. numerum erroneum primum, cuius differentia à scopo proposito (6.) (Hæc enim hora debet esse initium, si 10. est finis, uti supponitur) est 1, error primus, excessivus h. l.

Assumamus alteram hypothesein, fingentes disputationem

A 3

finiri